

Warszawa, 14.08.2002 r.

Opinia o projekcie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej w zakresie spójności z ustawą o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 627)

oraz

Informacja o pomocniczym personelu weterynaryjnym w Polsce i w krajach Unii Europejskiej

Projekt ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej określa zakład weterynaryjny jako placówkę świadcząca „wyłącznie usługi lekarsko-weterynaryjne” oraz utworzoną i utrzymywaną w celu realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu ze świadczeniem usług lekarsko-weterynaryjnych.

Zakres pracy zakładów leczniczych dla zwierząt jest jednak szerszy. Oprócz usług lekarsko-weterynaryjnych zakłady te wykonują zadania zlecone przez Inspekcję Weterynaryjną z zakresu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Zadana te to:

- wykonanie ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych,
- nadzór nad spędami i innymi miejscami gromadzenia zwierząt,
- badanie zwierząt wprowadzanych na rynek i wystawianie świadectw zdrowia,
- badanie zwierząt rzeźnych i ich mięsa, mięsa zwierząt łownych oraz nadzoru nad jego rozbiorem, przetwórstwem i składowaniem, wraz z wystawianiem wymaganych świadectw zdrowia,
- nadzór nad warunkami pozyskiwania mleka, punktami skupu i przetwórstwa mleka,
- nadzór nad przetwórstwem i składowaniem ryb i jaj konsumpcyjnych,

- kontrola i nadzór nad gospodarstwami (zgodnie z art. 44 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej).

Lekarz weterynarii realizujący te zadania wykonuje nie tylko usługi lekarsko-weterynaryjne, ale również czynności administracyjne, jak wystawianie świadectw zdrowia zwierząt, stwierdzenie spełnienia (bądź niespełnienia) warunków weterynaryjnych do prowadzenia określonej działalności.

Przedstawiony projekt ustawy nie przewiduje prowadzenia zakładów leczniczych przez starostwa, nie przewiduje też udziału państwa w prowadzeniu tych zakładów. Projekt ustawy nie uwzględnia zadań Inspekcji Weterynaryjnej, a zwłaszcza zadań powiatowych lekarzy weterynarii. Zadaniem Inspekcji Weterynaryjnej jest zapobieganie chorobom zakaźnym zwierząt i ich zwalczanie oraz nadzór nad jakością zdrowotną produktów pochodzenia zwierzęcego (zgodnie z ustawą *o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej*). Zadanie to wykonują powiatowi i graniczni lekarze weterynarii. Lekarze ci, bez pomieszczeń do badania zwierząt oraz izb do izolacji zwierząt podejrzanych i chorych na choroby zakaźne nie będą mogli należycie wykonać swoich obowiązków.

Podsumowując, projekt ustawy nie uwzględnia całości prac wykonywanych przez zakłady weterynaryjne, nie uwzględnia zadań zleczanych im przez Inspekcję Weterynaryjną oraz nie uwzględnia zadania samej Inspekcji Weterynaryjnej. Zadania samej Inspekcji Weterynaryjnej i zlecane przez Inspekcję wolno praktykującym lekarzom weterynarii określone są w *ustawie o zwalczaniu chorób zakaźnych, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej* i powinny być uwzględnione w projektowanej ustawie o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Informacja o pomocniczym personelu weterynaryjnym w Polsce i w krajach Unii Europejskiej

W Polsce prace jakie może wykonywać technik weterynarii określone zostały rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 kwietnia 2002 r. w *sprawie czynności z zakresu zadań lekarza weterynarii wykonywanych przez osoby nieposiadające tytułu lekarza weterynarii oraz kwalifikacji tych osób*. Technik weterynarii może wykonywać następujące czynności z zakresu leczenia zwierząt oraz zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt:

- pobieranie prób do badań laboratoryjnych,

- czynności pomocnicze przy wykonywaniu sekcji zwłok zwierzęcia (wykonywane pod nadzorem lekarza weterynarii),
- udzielanie pierwszej pomocy w przypadkach: niedyspozycji żołądkowo-jelitowych, o przebiegu ostrym z zagrożeniem życia zwierzęcia, zadławienia, zranienia lub złamania, porodu nie wymagającego cięcia płodu lub zabiegu chirurgicznego,
- wykonywanie badań klinicznych w zakresie niezbędnym do udzielania pierwszej pomocy,
- podawanie leków przepisanych przez lekarza weterynarii lub dostępnych bez recepty,
- asystowanie przy zabiegach chirurgicznych (wykonywane pod nadzorem lekarza weterynarii),
- opieka nad zwierzętami leczonymi w warunkach ambulatoryjnych (wykonywane pod nadzorem lekarza weterynarii),
- wykonywanie zabiegów sanitarno-higienicznych i fizykoterapeutycznych.

Ponadto technik weterynarii lub osoba, która posiada uprawnienia weterynaryjnego kontrolera sanitarnego i odbyła 3-miesięczną praktykę rzeźną i sanitarną oraz laboratoryjną w wyznaczonym przez wojewódzkiego lekarza weterynarii inspektoracie weterynarii, może pod nadzorem lekarza weterynarii, wykonywać czynności z zakresu badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz nadzoru nad warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego.

W krajach Unii Europejskiej prawo do leczenia zwierząt, w tym badania zwierząt, stawiania rozpoznania, przepisywania leków przysługuje jedynie lekarzowi weterynarii. Przy wykonywaniu powyższych czynności pomaga personel techniczny. W krajach Unii Europejskiej nie ma techników weterynarii. Personel pomocniczy, pomagający lekarzom weterynarii musi być przeszkolony.

Personel pracujący przy badaniu mięsa musi przejść 600 godzin szkoleń, w tym 400 godzin teoretycznych i 200 godzin praktycznych pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Kwalifikacje służby pomocniczej przy badaniu mięsa w krajach Unii Europejskiej określa załącznik nr 3 do dyrektywy Rady o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (64/433/EEC).

W takich krajach jak Niemcy czy Holandia lekarzowi weterynarii może pomagać asystent weterynaryjny, po 3 letnim szkoleniu weterynaryjnym po maturze. Personel pomocniczy lekarzy weterynarii zatrudniony jest w państwowej i prywatnej służbie

weterynaryjnej. Organizacja weterynarii w różnych krajach decyduje o tym w jakiej służbie zatrudniony jest pomocniczy personel.

Źródła:

1. Ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. 1999, Nr 66, poz. 752 - tekst; ost. zm. 2002.02.13 Dz. U. 2001, Nr 129, poz. 1238)

2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2002 r. w sprawie czynności z zakresu zadań lekarza weterynarii wykonywanych przez osoby nieposiadające tytułu lekarza weterynarii oraz kwalifikacje tych osób (Dz. U. 2002, Nr 62, poz. 567),

3. Ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. 1991, Nr 8, poz 27 - tekst; ost. zm. 2002.02.13 Dz. U 2001 Nr 129, poz. 1438)

4. Poselski projekt ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej, druk nr 627

5. Dyrektywa Rady o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (64/433/EEC)

Załącznik

1. Organizacja weterynarii w krajach Unii Europejskiej.

Opracowała: Hanna Rasz